

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: A. E., nar. X, státní příslušnost X
t.č. pobytem v X

zast. Mgr. Ladislavem Bártou
advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského
kraje,
se sídlem Kounicova 24, 611 32 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2020, č. j. KRPB-185136-28/ČJ-2020-060027-SVZ,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi se sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava **se přiznává** odměna ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 60 dní od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost zajištění žalobce za účelem jeho správního vyhoštění do Egypta. Žalovaná po kontrole žalobce na parkovišti dálnice D2 zjistila, že se na území ČR nachází neoprávněně. Shledala, že by mohl mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Bylo zjevné, že se do Egypta nechce vrátit. Žalovaná navíc spatřovala u žalobce nebezpečí pro veřejný pořádek kvůli porušení ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví. Žalobce proto zajistila na 120 dnů.
2. Žalobce se domnívá, že ho žalovaná zajistila nezákonně. Porušení ochranného opatření nelze samo o sobě považovat za hrozbu pro veřejný pořádek.

II. Žaloba

3. Žalobce namítá, že porušení ochranného opatření nenarušuje veřejný pořádek a nestačí k zajištění cizince. Nejedná se o skutečné a závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2016, č. j. 5 Azs 2/2016-30, nebo ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 Azs 37/2016-55). Žalobce porušil ochranné opatření z nedbalosti. Nezjistil si předem podmínky vstupu na území ČR. Toto jednání nedosahuje takové závažnosti, aby tím ohrožoval veřejný pořádek. V případě, že by ochranné opatření porušil občan ČR, vedlo by to pouze k finanční sankci, nikoliv k omezení svobody.

III. Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná uvedla, že důvod zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, který žalobce zpochybňuje, v jeho případě existuje. Žalobce nejenomže přicestoval na území ČR nelegálně, ale navíc v rozporu s ochranným opatřením. Není totiž pochyb, že mezi vitální zájmy každé společnosti patří ochrana zdraví obyvatelstva a právě tento základní společenský zájem žalobce svým jednáním ohrozil, když vstoupil na území ČR v rozporu s ochranným opatřením a stal se tak bezpečnostním rizikem při šíření onemocnění COVID 19.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba **není důvodná**.
6. Žaloba splňuje podmínky své přípustnosti. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).
7. O žalobě krajský soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání. Žalobce nařízení jednání nepožadoval a

soud neshledal jednání jako nezbytné. Postupoval ostatně podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Toto ustanovení umožňuje zrušení rozhodnutí bez jednání pro nepřezkoumatelnost.

a) Důvodnost zajištění žalobce

8. Žalovaná žalobce zajistila ze dvou důvodů: (1) nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek [§ 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců] a (2) nebezpečí, že by mohl mařit správní vyhoštění [§ 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců]. Žalobce napadá pouze první důvod. Krajský soud souhlasí, že tento důvod zajištění žalobce nenaplnuje.
9. Podle žalované mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, protože mohl být potenciálně nakažený nemocí Covid-19. Skutečnost, že žalobce vstoupil na území v rozporu s ochranným opatřením, však podle krajského soudu nelze považovat za natolik intenzivní porušení právních norem, které lze označit za „skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti“ ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu (viz výklad pojmu veřejný pořádek v kontextu zajištění cizince např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2013, č. j. 5 Azs 13/2013-30).
10. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu judikoval, že při výkladu pojmů *veřejný pořádek*, resp. *závažné narušení veřejného pořádku*, používaných v různých kontextech zákona o pobytu cizinců, je třeba brát v úvahu nejen celkový smysl dané právní úpravy, ale přihlížet i k rozdílným okolnostem vzniku, původu a účelu jednotlivých ustanovení, které tyto pojmy užívají (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151).
11. Ohrožení společnosti potenciálním šířením nakažlivé nemoci lze podle krajského soudu hodnotit jako ohrožení veřejného zdraví. Nikoliv jako ohrožení veřejného pořádku. Zákon o pobytu cizinců v různých kontextech pracuje s pojmy veřejný pořádek, veřejná bezpečnost i veřejné zdraví. Již prostým jazykovým výkladem lze dospět k závěru, že obsah těchto pojmů se liší. Chrání různé společenské zájmy a nelze je libovolně zaměňovat.
12. Ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti i veřejného zdraví je zákonným důvodem pro správní vyhoštění cizince. Vyhoštění až na 3 roky lze uložit, pokud existuje důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území závažným způsobem ohrozit veřejné zdraví, protože trpí nemocí uvedenou v požadavcích opatření před zavlečením infekčního onemocnění [viz § 119 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o pobytu cizinců]. Toto ustanovení míří právě na ty případy, ve kterých Ministerstvo zdravotnictví vydá ochranné opatření podle § 68 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Ze systematiky § 119 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je tedy zřejmé, že tyto případy zákonodárce nezamýšlel podřadit pod výhradu veřejného pořádku. Tu jako důvod pro vyhoštění upravuje samostatné ustanovení.

13. Aby však bylo možné uložit správní vyhoštění, nestačí, aby cizinec porušil ochranné opatření. Je nezbytnou podmínkou, že dotyčný *trpí nemocí*, jejímuž šíření má dané ochranné opatření bránit. Nepostačuje, pokud by touto nemocí jen potenciálně trpět mohl. Smyslem vyhoštění je v tomto případě ochrana zdraví obyvatel ČR před cizincem, který trpí příslušnou nemocí a v případě jeho setrvání na území ČR by tuto nemoc mohl šířit.
14. Ze správního spisu přitom vyplývá, že žalovaná před zajištěním podrobila žalobce RT-PCR testu na přítomnost nemoci Covid-19. Z obsahu správního spisu pak není zřejmý výsledek. Nelze proto najisto postavit, že by žalobce mohl představovat ohrožení veřejného zdraví obyvatel České republiky, natožpak závažné ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.
15. Byť tedy ohrožení veřejného zdraví teoreticky může být důvodem pro správní vyhoštění (body 21-22 výše), důvodem pro zajištění cizince být nemůže - na rozdíl od ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Cizince nelze zajistit jenom proto, že porušil platné ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví. Ani ve spojení s tím, že na území ČR vstoupil neoprávněně. Skutečnost, že neoprávněný pobyt nelze podřadit pod výhradu veřejného pořádku, judikatura již opakovaně potvrdila i přímo ve vztahu k zajištění cizince (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 Azs 37/2016-55).
16. Přestože jeden z uplatněných důvodů zajištění žalobce nesplňuje, toto pochybení nemůže být důvodem zrušení rozhodnutí žalované. Žalovaná totiž žalobce zajistila také z důvodu, že by mohl mařit nebo ztěžovat správní vyhoštění. Žalobce v podané žalobě naplnění tohoto důvodu nijak nezpochybňuje. Naplnění tohoto důvodu zajištění proto není mezi stranami sporné. Také krajský soud dospěl k závěru, že důvod zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců existuje. Žalobce opustil Egypt letecky do Turecka, kde zanechal svůj cestovní pas, následně z Turecka vstoupil do Řecka, a to nelegálně mimo hraniční přechod bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. Z Řecka následně pokračoval do Albánie a odtud do Srbska a Maďarska. Vždy přitom postupoval tak, aby se vyhnul hraničním kontrolám, tj. hranice překračoval mimo hraniční přechody. Z Maďarska skrytý na podvozku kamionu pak přicestoval nelegálně do ČR, přičemž jeho úmyslem bylo dostat se do Francie, avšak v úkrytu již nemohl vydržet a proto se rozhodl jej na jedné ze zastávek opustit. Z popsaného jednání žalobce tak bylo zřejmé, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Zároveň by uložení zvláštního opatření nemohlo splnit sledovaný účel. Žalobce totiž nedisponoval dostatečnými finančními prostředky a na území ČR neměl žádné kontakty na osoby, které by mu po dobu řízení o vyhoštění poskytly ubytování.
17. Lze tedy uzavřít, že jeden z důvodů pro zajištění, o které žalovaná opřela své rozhodnutí, žalobce naplňuje.

V. Závěr a náklady řízení

18. Soud tak sice shledal žalobní bod důvodný, avšak rozhodnutí jako celek ob stojí, neboť jeden z důvodů pro zajištění žalobce naplňuje. Soud proto žalobu zamítnul.

19. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
20. Ustanovený zástupce vyčíslil svoji odměnu a žádá částku ve výši 6 800 Kč. Ta se skládá z odměny za dva úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí věci podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb č. 177/1996 Sb. („advokátní tarif“) a sepisu podání ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Tarifní hodnota úkonu podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí 50 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní pomoci proto podle § 7 bodu 5 advokátního tarifu činí 3 100 Kč. K tomu je třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za dva úkony právní služby po 300 Kč. Krajský soud se s takto uplatněným vyčíslením nákladů ztotožňuje, protože plně odpovídá použitelným právním předpisům i skutkovým okolnostem věci. Proto je v souladu s tímto vyčíslením ustanovenému zástupci přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 27. listopadu 2020

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.

